

ע"פ 52642/06/14 - מחמוד תיים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 52642-06-14 תיים נ' מדינת ישראל 16 נובמבר 2014

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטין

המערער	מחמוד תיים
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד סקיס סעיד ועו"ד סקיס רמזי

ב"כ המשיבה עו"ד גבי ליברמן קובי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער, נאשם 2 בת"פ 40746-07-13 (בית משפט השלום בפתח תקווה), הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של שתי התפרצויות לדירות בצוותא וגניבות מתוכן, קבלת רכב שהושג בפשע בצוותא, החזקת מכשירי פריצה בצוותא, הפרעה לשוטר, החזקת נכס חשוד כגנוב ושב"ח.

המערער נידון ל-30 חודשי מאסר בפועל, לשנת מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, ולתשלום פיצוי בסך ₪ 750 לשני בעלי הדירות שנפרצו.

הערעור מלכתחילה היה מכוון כלפי הרשעת המערער, אך בפתח הדיון בפנינו חזר בו המערער מהערעור כלפי הרשעתו והוא טוען כי עונש המאסר לתקופה של 32 חודש חמור במיוחד לאור עונש מאסר של שנתיים שהוטל על נאשם 3 בגין העבירות נושא הרשעתו על פי הודאתו בתיק, וגם בהתחשב בעונש מאסר של 30 חודש שהוטל על נאשם 1 בתיק נושא הערעור.

ב"כ המערער טוען, כי בית משפט קמא לא התחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, שהוא תושב הרש"פ, בן למשפחה מרובת ילדים, אביו מובטל ואמו חולה והוא מפרנס את משפחתו.

כמו כן טוען ב"כ המערער כי בית משפט קמא החמיר עם המערער מאחר וניהל הוכחות, ולא נתן דעתו לתנאים הקשים שצפויים למערער במהלך מאסרו.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונשו של המערער ועומדת על חומרת התנהגותו ובכל הקשור להשוואה בין עונש המאסר שהוטל עליו לבין עונש המאסר שהוטל על הנאשמים האחרים, טוענת ב"כ המשיבה כי הנאשם 3 לא הורשע בכל העבירות נושא הרשעתו של המערער, ואילו נאשם 1 היה ללא עבר פלילי, שלא כמו המערער שבפנינו שיש לו עבר פלילי, כמתואר בגיליון ההרשעות הקודמות שהוצג לפנינו.

אנו רואים עין בעין עם בית המשפט קמא את הערכים המוגנים שבהם פגע המערער, כמו גם הנאשמים האחרים, בהם קניינו של הזולת וביטחונו האישי, שכן מדובר בשני מקרים של התפרצויות לדירות וגניבת רכוש יקר ערך מתוכן, וכך גם מדובר בקבלת רכב גנוב, אשר עליו נמצא הרכוש הגנוב מהפריצות בדירות.

בית משפט קמא קבע נכונה את מתחם הענישה בסעיף 11 לגזר הדין, שכן הוא מתבסס על הפסיקה שפורטה בסעיף 10 לגזר הדין, גם אם לא כל אחד מהמקרים נושא הפסיקה תואם את המערער ואת הרשעתו בתיק נושא הערעור.

בית משפט קמא זקף לטובתו של הנאשם 1 את היותו נעדר עבר פלילי וזקף לחומרת העונש, ובצדק, בנוסף לשיקולים הכלליים בכל הקשור לפגיעתו בערכים המוגנים, גם את עברו הפלילי בגין עבירות שב"ח, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והתחזות לאחר.

בית משפט קמא לא התעלם מניהול ראיות על ידי המערער ועל ידי נאשם 1, אך לא זקף זאת לחומרת העונש, אלא קבע, כי לא ניתן לזקוף לזכותם את הודאותיהם ולקיחת אחריות על מעשיהם, אם כי לגבי המערער שבפנינו יש לזקוף לטובתו את העובדה שחזר בו מהערעור כלפי הרשעתו.

בית משפט קמא ייחד פרק נכבד מגזר הדין לעניין אחידות הענישה וקביעותיו בכל הקשור להבדלים המשמעותיים מבחינת מספר העבירות ומבחינת העבר הפלילי בין המערער לבין הנאשמים האחרים מקובלות עלינו, והן הביאו בצדק להחמרה מינימאלית בדינו של המערער לעומת הנאשם 1, שהוא חסר עבר פלילי, ובצדק הביאו להחמרה לעומת הנאשם 3, הגם שהופעל לגביו עונש מאסר על תנאי של 10 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו.

לאור כל האמור לעיל, גזר הדין של בית משפט קמא בכל הקשור לעונש המאסר בפועל שהוטל על המערער איננו חורג ממדיניות הענישה, כאשר מדובר במי שפגע ברכושו של הזולת ובביטחונו האישי, ומתחשב במידה הראויה בנסיבות לקולא ולחומרה, כך שאינו מצדיק התערבות ערכאת ערעור.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום כ"ג חשוון תשע"ה, 16/11/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

אהרון מקובר, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד